

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2008. november 20.*

A C-375/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) a Bírósághoz 2007. augusztus 3-án érkezett, 2007. július 13-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Staatssecretaris van Financiën**

és

a **Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris és C. Toader (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: holland.

főtanácsnok: V. Trstenjak,
hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. május 22-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV képviselőjében H. de Bie advocaat,
- a holland kormány képviselőjében C. Wissels, C. ten Dam és M. Mol, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőjében K. Georgiadis, Z. Chatzipavlou és I. Pouli, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Albenzio. avvocato dello Stato,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében M. Patakia, segítője: F. Tuytschaever advocaat,

a főtanácsnok indítványának a 2008. szeptember 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem egyrészt a rizspapír importálására alkalmazandó vámtarifaszámra, illetve az egyes árucikkeknek a Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról szóló, 1997. június 27-i 1196/97/EK bizottsági rendelet (HL L 170., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 314. o.; a továbbiakban: besorolásról szóló rendelet) esetleges érvénytelenségére, másrészt a behozatali vámok utólagos beszedésére vonatkozó határozat elleni keresetet elbíráló nemzeti bíróság mozgásterére vonatkozik abban az esetben, ha az Európai Közösségek Bizottsága a kérdéses importműveleteket illetően már elvégzett bizonyos ténybeli vagy jogi értékeléseket.
- 2 A kérelmet a Staatssecretaris van Financiën és a Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV (a továbbiakban: H & S) közötti, a „rizspapírnak” is nevezett rizslapok tarifális besorolását érintő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A közösségi jog

A rizspapír tarifális besorolására vonatkozó szabályozás

- 3 A vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás

2. fejezet, 2. kötet, 382. o., helyesbítés: HL L 17., 2007.1.24., 24. o.) létrehozta az Európai Közösségben import- vagy exportműveletek tárgyát képező áruk teljes nomenklatúráját (a továbbiakban: KN), amely az említett rendelet I. mellékletében szerepel.

- 4 A jelen ügyben a KN 1901 90 99 és 1905 90 20 vámtarifaszámoknak a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletének a módosításáról szóló, 1997. augusztus 13-i 1624/97/EK rendelettel bevezetett változata volt alkalmazandó.
- 5 A KN 1901 és 1905 vámtarifaszámok, és az azokhoz tartozó vámtarifaszámok magyar nyelvű szövege a következő:

„1901	Malátakivonat; lisztből, darából, keményítőből vagy malátakivonatból előállított, másutt nem említett élelmiszer-készítmény, amely kakaót nem [...] tartalmaz; a 0401–0404 vtsz. alá tartozó árukból készített, másutt nem említett olyan élelmiszer-készítmény, amely kakaót nem [...] tartalmaz:
[...]	
1901 90 99	– – – Más:
[...]	
1905	Kenyér, cukrászsütemény, kalács, keksz (biscuit) és más pékáru kakaótartalommal is; áldozóostya, üres gyógyszerkapszula, pecsételő ostya, rizspapír és hasonló termék:
[...]	
1905 90	– Más:

[...]	
1905 90 20	– – Áldozóostya, üres gyógyszerkapszula, pecsételőostya, rizspapír és hasonló termékek.”

- 6 A KN holland nyelvű változata az 1905 vámtarifaszámra és a hozzá tartozó vámtarifaalszámokra vonatkozóan a következő leírást tartalmazza:

„1905	Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel:
[...]	
1905 90	– andere:
[...]	
1905 90 20	– – ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.”

- 7 A KN-nek a Közösségen belüli egységes alkalmazása érdekében a Bizottság a 2658/87 rendelet 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának első francia bekezdése alapján rendeleteket fogadhat el egyes áruknak a KN-be való besorolása céljából.

- 8 A besorolásról szóló rendelet melléklete szerint a KN 1905 90 20 vámtarifaszám alá tartoznak a „száraz, áttetsző, különböző méretű, rizslisztből, sóból és vízből készült élelmiszer-készítmény[ek], lapok formájában”. A melléklet azt is előírja, hogy „ezeket a lapokat, miután vízbe áztatták, [...] általában »csomagolóként« használják tavaszi tekercshez vagy egyéb termékhez”.
- 9 A harmonizált áruleíró és kódrendszerről (a továbbiakban: HR) szóló, 1983. június 14-én Brüsszelben aláírt egyezményt, valamint az 1986. június 24-i módosító jegyzőkönyvét (a továbbiakban: HR-ről szóló egyezmény) az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyta jóvá.
- 10 Az említett egyezmény 3. cikkének (1) bekezdése szerint minden Szerződő Fél kötelezettséget vállal arra, hogy tarifa- és statisztikai nomenklatúrái megegyeznek a HR-rel, minden hozzátoldás és változtatás nélkül felhasználja annak valamennyi vámtarifaszáma és alszáma szövegét és a hozzájuk tartozó kódszámokat, és követi az említett rendszer számozási sorrendjét. Ugyanez a rendelkezés előírja azt is, hogy minden Szerződő Fél kötelezettséget vállal arra is, hogy alkalmazza a HR általános értelmezési szabályait, valamint a HR áruosztályainak, árucsoportjainak és alszámainak valamennyi megjegyzését, és nem módosítja utóbbiak hatályát.
- 11 A Vámegyüttműködési Tanács (jelenleg Vámigazgatások Világszervezete), amelyet az annak létrehozásáról szóló, 1950. december 15-én, Brüsszelben aláírt nemzetközi egyezmény létesített, a HR-ről szóló egyezmény 8. cikkében meghatározott feltételek szerint jóváhagyja a HR Bizottság magyarázó megjegyzéseit és osztályozási véleményeit.

12 A Bizottságnak a KN 1905 90 20 vámtarifaalszámra vonatkozó magyarázó megjegyzése „az 1905 vtsz. HR magyarázata B) bekezdésére” hivatkozik.

13 Az 1905 vámtarifaszám HR magyarázatának a következő a szövege:

„[...]

A) Kenyér, cukrászsütemény, kalács, keksz (biscuit) és más pékáru kakaótartalommal is.

[...]

B) Áldozóostya, üres gyógyszerkapszula, pecsételőostya, rizspapír és hasonló termék.

Idetartoznak a lisztből vagy keményítőből készült tésztákból – általában – sütött, korong vagy lap alakú termékek, amelyeket különböző célra használnak.

[...]

A rizspapír lisztből vagy keményítóból készült tésztából süített és szárított vékony ívekből áll. Egyes cukrászati termékek, különösen nugát bevonására használják. [...]"

Az utólagos könyvelésbe vétel elmaradására és a vámelengedésre vonatkozó szabályozás

– A vám utólagos könyvelésbe vételének elmaradásáról

- ¹⁴ Az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 17., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 8. kötet, 179. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o., a továbbiakban: Vámkódex) 220. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(2) [...] nem történik utólagos könyvelésbe vétel, ha:

[...]

- b) a jogszabály szerint járó vámösszeget a vámhatóság hibájából nem vették könyvelésbe, amit a jóhiszeműen eljáró, a vámáru-nyilatkozatra vonatkozó hatályos jogszabályokban megállapított rendelkezéseket teljesítő, megfizetésért felelős személy [ésszerűen] nem észlelhetett.

[...]"

- 15 Az 1998. július 29-i 1677/98/EK bizottsági rendelettel (HL L 212., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 9. kötet, 30. o.) módosított, a 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 6. kötet, 3. o., a továbbiakban: végrehajtási rendelet) 869. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A vámhatóságok maguk is határozhatnak úgy, hogy nem könyvelnek le beszedetlen vámokat:

[...]

- b) ha a vámhatóság úgy ítéli meg, hogy a [Vámkódex] 220. cikke (2) bekezdésének b) pontjában megállapított feltételek teljesülnek, feltéve hogy az érintett személytől egy vagy több behozatali vagy kiviteli tevékenység, de egyetlen hiba vonatkozásában be nem szedett összeg 50 000 [eurónál] kevesebb;

[...]”.

16 A végrehajtási rendelet 871. cikkének szövege a következő:

„A 869. cikkben említett esetek kivételével a vámhatóság – akár úgy ítéli meg, hogy a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdésének b) pontjában megállapított feltételek teljesülnek, akár ha kétségei merülnek fel az adott rendelkezésben foglalt kritériumoknak az adott esetre való megfelelő alkalmazhatósága tekintetében – köteles az ügyet a Bizottság elé utalni, abból a célból, hogy az a 872–876. cikkben megállapított eljárással összhangban határozatot hozzon. A Bizottság elé utalt ügyre vonatkozóan az eset teljes körű vizsgálatához szükséges valamennyi adatot a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani. Csatolni kell ezenfelül egy aláírt nyilatkozatot a Bizottság elé terjesztendő ügyben érintett személytől, amely tanúsítja, hogy a személy átanulmányozta az esetet, és kijelenti, hogy nincs észrevétele, illetve megadja a további információkat, amelyeket szerinte az előterjesztésbe bele kellene foglalni.

A Bizottság az ügy beérkezésekor erről megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot.

Ha megállapítást nyer, hogy a tagállam által szolgáltatott adatok nem elegendőek ahhoz, hogy az adott ügyben a tények teljes ismeretében lehessen határozatot hozni, a Bizottság további adatok szolgáltatását kérheti.”

17 A végrehajtási rendelet 873. cikkének első bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az adott ügyet vizsgáló bizottság keretében egy valamennyi tagállam képviselőiből álló szakértői csoporttal történő konzultáció után a Bizottság határoz arról, hogy a vizsgált körülmények alapján a kérdéses vámokat le kell-e könnyelni.”

- A vám visszatérítéséről vagy elengedéséről

18 A Vámkódex 239. cikke szerint:

„(1) A behozatali vagy kiviteli vámokat a 236., 237. és 238. cikkben említett helyzetektől eltérő más olyan helyzetekben is vissza lehet fizetni vagy el lehet engedni:

- amelyeket a bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni;
- amelyek olyan körülményekből adódnak, amelyeket nem az érintett személynek tulajdonítható megtévesztés vagy nyilvánvaló hanyagság okozott. A bizottsági eljárásnak megfelelően kell meghatározni azokat a helyzeteket, amelyekben ez a rendelkezés alkalmazható, és azokat az eljárásokat, amelyeket ennek érdekében követni kell. A visszafizetés vagy elengedés különleges feltételekhez köthető.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt okok miatt a vámok visszafizetésére vagy elengedésére akkor kerülhet sor, ha az illetékes vámhivatalhoz [...] ilyen irányú kérelmet nyújtanak be.”

19 A végrehajtási rendelet 905. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha az a döntéshozó vámhatóság, amelyhez a Vámkódex 239. cikkének (2) bekezdése szerint a visszafizetésre vagy elengedésre irányuló kérelem benyújtásra került, a 899. cikk alapján nem tud határozatot hozni, de a kérelmet olyan bizonyítékok támasztják alá, amelyek a körülményekből eredő olyan különleges helyzetet képezhetnek, amelynek során az érintett személy részéről sem csalárd szándék, sem nyilvánvaló hanyagság nem merülhet fel, az adott hatóság tagállama az ügyet a 906–909. cikk alapján történő elintézés céljából a Bizottsághoz utalja.

A döntéshozó vámhatóság – ha az ügygel kapcsolatban semmilyen kételye nem merül fel –, maga is határozhat a vámok visszafizetéséről vagy elengedéséről azokban az esetekben, amikor úgy ítéli meg, hogy a Vámkódex 239. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesültek, és ha az ugyanabból a különleges helyzetből eredő egy vagy több behozatali vagy kiviteli művelet tekintetében keletkező összeg érintett személyenként kevesebb mint 50 000 [euró].

Az »érintett személy« kifejezést ugyanúgy kell értelmezni, mint a 899. cikk esetében.

A döntéshozó vámhatóság minden egyéb esetben elutasítja a kérelmet.

(2) A Bizottság elé terjesztett ügyre vonatkozóan az eset teljes körű vizsgálatához szükséges valamennyi adatot a Bizottság rendelkezésére kell bocsátani. Csatolni kell ezenfelül egy nyilatkozatot, amelyet a visszafizetés vagy elengedés kérelmezője aláír, és amelyben kijelenti, hogy áttanulmányozta az előterjesztést, és nincs észrevétele, illetve megadja a további információkat, amelyeket szerinte az előterjesztésbe kellene foglalni.

A Bizottság az ügy beérkezésekor erről megfelelően tájékoztatja az érintett tagállamot.

Ha megállapítást nyer, hogy a tagállam által szolgáltatott adatok nem elegendőek ahhoz, hogy az adott ügyben a tények teljes ismeretében lehessen határozatot hozni, a Bizottság további adatok szolgáltatását kérheti.

[...]

²⁰ A végrehajtási rendelet 907. cikkének első bekezdése előírja:

„Az adott ügyet vizsgáló bizottság keretében egy valamennyi tagállam képviselőiből álló szakértői csoporttal történő konzultáció után a Bizottság határoz arról, hogy a különleges helyzet alapján jogszerű-e a visszafizetés vagy elengedés.”

A nemzeti jog

²¹ A közigazgatási jogról szóló általános törvény (Algemene Wet Bestuursrecht) 8:72 cikke a következőképpen rendelkezik:

I - 8728

„Ha a bíróság a keresetet megalapozottnak nyilvánítja, a közigazgatási szervet kötelezheti arra, hogy új határozatot hozzon, vagy más olyan aktust fogadjon el, amely a bíróság határozatát figyelembe veszi, vagy úgy határozhat, hogy a megsemmisített határozat egészének vagy egy részének a helyébe a saját határozata lép.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 22 A H & S termeléssel és kereskedelemmel foglalkozó holland társaság, amely főként éttermek számára szállít keleti élelmiszertermékeket. Ennek keretében több éve rizspapírt importál Vietnamból.
- 23 A H & S e terméket már 1996-ban importálta a KN 1901 90 99 vámtarifaalszám alatt. E tarifális besorolást a holland vámhatóság (a továbbiakban: vámhatóság) több alkalommal is elfogadta, az importált szállítmányokból vett mintán elvégzett ellenőrzést és elemzést követően is.
- 24 A Bizottság 1997. június 27-én elfogadta a fent hivatkozott besorolásról szóló rendeletet, amely előírja, hogy a kérdéses termékeket valójában a KN 1905 90 20 vámtarifaalszám alá kell sorolni. A rendeletet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* 1997. június 28-án hirdették ki, és 1997. július 19-én lépett hatályba.
- 25 A H & S ugyanakkor továbbra is a 1901 90 99 vámtarifaalszám alatt importálta a rizspapírt. A vámhatóság el is fogadta a vámáru-nyilatkozatokat az említett besorolással, legutóbb 1997. július 14-én és 1998. március 16-án. Ezt követően 1998. március 16-án észlelte a besorolás téves jellegét, és tájékoztatta az említett társaságot, hogy az árukat a besorolásról szóló rendeletben előírt vámtarifaszám, nevezetesen

a KN 1905 90 20 vámtarifaalszám alá kell besorolni. A H & S ettől kezdve az áruit az említett vámtarifaalszám alá sorolva importálta.

- 26 A 2000-es év folyamán a vámhatóság tájékoztatta a H & S-t arról, hogy az 1997. november 25-től 1998. február 2-ig tartó időszakra vonatkozóan utólagosan könyvelésbe veszi azokat a behozatali vámokat, amelyeket a KN 1905 90 20 vámtarifaalszám alapján meg kellett volna fizetni.
- 27 A H & S ezt követően az említett vámok elengedését kérelmezte. A Bizottság a végrehajtási rendelet 905. cikke alapján 2002. szeptember 19-én benyújtott kérelem alapján 2004. június 17-én elfogadta a REM 19/2002 határozatot (a továbbiakban: 2004. június 17-i határozat), amelyben megállapította, hogy a behozatali vám elengedése az adott esetben nem indokolt. E határozatot a H & S az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt megtámadta a 2004. szeptember 23-án benyújtott megsemmisítés iránti keresettel. Az Elsőfokú Bíróság T-382/04. sz., Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods kontra Bizottság ügyben 2006. november 30-án hozott ítélete ellen, amellyel az Elsőfokú Bíróság az említett keresetet elutasította, a H & S fellebbezést nyújtott be, az ügyet a Bíróság Hivatalánál a C-38/07. P. számon vették nyilvántartásba.
- 28 A vámhivatal 2000. november 22-én tájékoztatta a H & S-t, hogy utólagosan könyvelésbe vesz 645 399,50 NLG (azaz 292 869,52 euró) összegű behozatali vámot. A H & S panaszát követően az inspecteur a fizetési felszólításokat helyben hagyta, kivéve 13 650,30 NLG összeget egy vámáru-nyilatkozat megsemmisítésére tekintettel.
- 29 A H & S 2001. március 19-én keresettel fordult a Tariefcommissie-hoz, amelynek a helyébe az eljárás során a Gerechtshof te Amsterdam lépett. Az utóbbi bíróság 2004. december 7-én a keresetet megalapozottnak nyilvánította, és megsemmisítette az inspecteur határozatát, valamint a fizetési felszólításokat. A bíróság egyrészt megerősítette, hogy a rizslapok a KN 1905 90 20 vámtarifaalszám alá tartoznak. Ugyanakkor a KN 1901 90 99 vámtarifaalszám téves alkalmazása az álláspontja szerint a vámhatóság hibájának az eredménye, amelyet a H & S ésszerűen nem észlelhetett,

és amely hiba a Vámkódex 220. cikke alapján lehetővé teszi az így meg nem fizetett behozatali vám utólagos beszedése alóli mentesülést.

- 30 A Staatssecretaris van Financiën ezt követően felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz a Vámkódex 220. cikkének a Gerechtshof te Amsterdam általi alkalmazását vitatva, míg a H & S csatlakozófelülvizgálat-kérelmet terjesztett elő annak megállapítása iránt, hogy termékei valójában a KN 1901 90 99 vámtarifaalszám alá tartoznak.
- 31 Az előzetes döntéshozatalra utaló végzésből kitűnik, hogy kétségtelen, hogy az importált termékek rizslisztból, sóból és vízből készülnek, keverés, gyúrás, lapítás és szárítás útján. E termékek előzetes hőkezelés nélkül nem fogyaszthatók.
- 32 A csatlakozó felülvizsgálati kérelem tekintetében a kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy a HR magyarázó megjegyzései szerint a KN 1905 vámtarifaszám nem annyira a hőkezelt, mint inkább a finomított termékekre vonatkozik.
- 33 A Bíróság ítélezési gyakorlata alapján azonban az is megállapítható, hogy a KN 1901 és 1905 vámtarifaszámok abban különböznek, hogy az előbbi a nyers, az utóbbi pedig a hőkezelt árukra vonatkozik.

- 34 Mivel a besorolásról szóló rendelet a rizslapokat mindenfajta fenntartás nélkül a KN 1905 vámtarifaszám alá sorolta, a Hoge Raad der Nederlanden álláspontja szerint a Bírósághoz kérdéssel kell fordulni a rendelet érvényességét illetően.
- 35 A felülvizsgálati kérelmet illetően az említett bíróság megállapítja, hogy a Gerechtshof te Amsterdam a 2004. december 7-i ítéletében elismerte, hogy teljesül a vámhatóság hibájának észlelhetőségével összefüggő és a Vámkódex 220. cikkének alkalmazásához szükséges három feltétel, a Bizottság azonban a gazdasági szereplő gondosságának az említett kódex 239. cikkének alkalmazása keretében történő értékelése keretében 2004. június 17-én úgy határozott, hogy nem teljesülnek ugyanezek a kritériumok, amit megerősített az Elsőfokú Bíróság a fent hivatkozott Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods kontra Bizottság ügyben hozott ítéletében, amelyben elutasította a H & S-nek a 2004. június 17-i határozat ellen benyújtott keresetét.
- 36 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a kérdés az, hogy a nemzeti vámhatóságnak mely határozatot kell követnie abban az esetben, ha a Bizottság és a nemzeti bíróság ellentétes tartalmú álláspontot képvisel a fent említett három kritérium értékelése tekintetében. Pontosabban azt kell tehát meghatározni, hogy a nemzeti bíróságnak milyen hatásköre van a Bizottsághoz viszonyítva az említett kritériumok alkalmazása tekintetében.
- 37 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy ha a vámhatóság álláspontja szerint a Vámkódex által előírt feltételek teljesülhetnek, az ügyet a Bizottság elé utalja, amely határoz arról, hogy szükséges-e a behozatali vám utólagos beszedése (a Vámkódex 220. cikke), illetve indokolt-e a vám elengedése (a Vámkódex 239. cikke). Ebben az esetben biztosítva van a közösségi jog egységes alkalmazása.

38 Más a helyzet azonban, ha a vámhatóság úgy határoz, hogy a Vámkódex 220. cikke alkalmazásának feltételei nem teljesülnek. Ebben az esetben az ügyet nem továbbítja a Bizottságnak, és amennyiben az érintett keresetet indít a vámhatóság határozata ellen, a nemzeti bíróságnak kell értékelnie azt, hogy az utólagos beszedés alóli mentesülés feltételei teljesülnek-e. A közösségi jog egységes alkalmazását ebben az esetben az előzetes döntéshozatalra utalás mechanizmusa biztosíthatja. Ugyanakkor abban az esetben, ha a nemzeti bíróság határozata ellen jogorvoslattal lehet élni, e bíróság nem köteles előzetes döntéshozatalra utalás céljából felfüggeszteni az eljárást.

39 Ilyen körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- 1) A [KN] 1905 vámtarifaszáma alá tartoznak-e a [besorolásról szóló rendelet] mellékletében leírt típusú tésztalapok, ha rizslisztből, sóból és vízből gyártott, szárított tésztalapokról van szó, amelyeket azonban nem vetettek alá hőkezelésnek?
- 2) Érvényes-e a [besorolásról szóló] említett rendelet, tekintettel az előző kérdésre adandó válaszra?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a [végrehajtási] rendelet 871. cikkét, hogy abban az esetben, ha a vámhatóság ezen 871. cikk (1) bekezdése alapján köteles az ügyet a Bizottság elé terjeszteni, mielőtt az utólagos könyvelésbe vételtől eltekintésről határozhatna, a nemzeti bíróság, amely a vámtartozás kötelezettje által a vámhatóság utólagos könyvelésbe vételt elrendelő határozata ellen benyújtott keresetről határoz, nem

rendelkezik hatáskörrel az utólagos könyvelésbe vétel hatályon kívül helyezésére azon az alapon, hogy megítélése szerint fennállnak az utólagos könyvelésbe vételtől való (kötelező) eltekintésnek a 220. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételei, ha a Bizottság nem ért egyet e megállapítással?

- 4) Ha a 3. kérdésre az a válasz adandó, hogy az a körülmény, miszerint a Bizottság bizonyos döntési hatáskörrel rendelkezik a vámok utólagos beszedésére irányuló eljárás területén, nem korlátozza a vámokra utólagos beszedésére irányuló eljárás elleni keresetről határozó nemzeti bíróság hatáskörét, a közösségi jog előír-e egyéb, a közösségi jog egységes alkalmazását biztosító mechanizmust arra az esetre, ha a konkrét ügyben a Bizottság és a nemzeti bíróság eltérően ítéli meg a Vámkódex 220. cikkének keretében az annak megállapítására alkalmazott szempontokat, hogy a vámtartozás kötelezettje észlelhette-e a vámhatóság tévedését?

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és a második kérdéstről

- ⁴⁰ Az előterjesztő bíróság az első két kérdésével, amelyeket együtt kell vizsgálni, lényegében arra vár választ, hogy a rizslisztból, sóból és vízből gyártott, szárított tésztalapok, amelyeket azonban nem vetettek alá hőkezelésnek, a KN 1905 9 0 20 vámtarifaszám alá tartoznak-e, és adott esetben a besorolásról szóló rendelet érvényes-e.

A Bíróság elé terjesztett észrevételek

- 41 A H & S álláspontja szerint a KN 1905 vámtarifaszám csak a hőkezelt, közvetlenül fogyasztható termékeket foglalja magában, amint azt a Bíróság a C-12/94. sz. Uelzena Milchwerke ügyben 1995. augusztus 11-én hozott ítéletének (EBHT 1995., I-2397. o.) 12. pontjában sugallta. Következésképpen a besorolásról szóló rendeletet érvénytelennek kell nyilvánítani.
- 42 A holland, a görög és az olasz kormány, valamint a Bizottság azt az álláspontot képviselik, hogy a KN 1905 vámtarifaszám nem kifejezetten a hőkezelt vagy a közvetlenül fogyasztható termékeket foglalja magában, és a rizslapoknak a KN 1905 90 20 vámtarifaszámába való besorolása nem ellentétes a Kombinált Nomenklatúrával. E kormányok, valamint a Bizottság tehát úgy vélik, hogy a besorolásról szóló rendelet érvényes.

A Bíróság válasza

- 43 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az áruk tarifális besorolásának meghatározó szempontját általában azok objektív, a KN-vámtarifaszám és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzéseinek szövegében meghatározott jellemzőiben és tulajdonságaiban kell keresni (lásd a C-142/06. sz. Olicom-ügyben 2007. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-6675. o.] 16. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 44 E tekintetben mind a Közös Vámtarifa árucsoportjait megelőző megjegyzések, mind a Vámegyütműködési Tanács nomenklatúrájának magyarázó megjegyzései a Közös Vámtarifa egységes alkalmazása lényeges eszközeinek minősülnek, és ily módon hasznos segítséget nyújtanak annak értelmezéséhez (lásd a fent hivatkozott Olicom-ügyben hozott ítélet 17. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

45 Igaz, hogy amint azt az alapügy felperese is állítja, a KN 1905 vámtarifaszám holland nyelvű változata – ellentétben bizonyos más nyelvi változatoktól – nem említi kifejezetten a rizspapírt és a hasonló termékeket. Ez a nyelvi változat ugyanis csak a lapok formájában előállított termékekre utal.

46 Az állandó ítélkezési gyakorlatból azonban az következik, hogy a közösségi jogi rendelkezések egységes alkalmazásának szükségessége kizárja azt, hogy a rendelkezés szövegét kétség esetén elszigetelten vizsgálják, és éppen azt követeli meg, hogy a más hivatalos nyelveken elfogadott változatok fényében értelmezzék és alkalmazzák azt (a C-48/98. sz. Söhl & Söhlke ügyben 1999. november 11-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-7877. o.] 46. pontja).

47 A KN 1901 vámtarifaszámot illetően, amelyre a H & S hivatkozik, meg kell állapítani, hogy amint azt szövege is kifejezetten jelzi, csak azokat a lisztből, darából, keményítőből vagy malátakivonatból előállított élelmiszer-készítményeket foglalja magában, amelyeket a KN másutt nem említ. Ez a vámtarifaszám tehát szubszidiárius jellegű, és nem terjed ki olyan termékekre, amelyek leírása megfelel a KN érintett árucsoportja más vámtarifaszámainak. Ezenfelül a KN 1901 90 99 vámtarifaalszám – amelyet az alapügyben feltüntettek a vámáru-nyilatkozatokban az árukra vonatkozóan – „más”, azaz olyan termékekre vonatkozik, amelyek nem sorolhatók be az említett szubszidiárius 1901 vámtarifaszám egyéb vámtarifaalszámai alá.

48 Amint a főtanácsnok az indítványának a 43. és 44. pontjában rámutat, a rizspapírra („*rice paper*”) vagy a „szárított” termékekre való hivatkozás a KN 1905 90 20 vámtarifaalszám több nyelvi változatában is kifejezetten szerepel.

- 49 Ellentétben a H & S által a Bíróság elé terjesztett írásbeli észrevételekben kifejtettekkel, egy nyelvi változat sem utal olyan követelményre, amely szerint az említett vámtarifaalszám alá tartozó termékeknek mindenképpen hőkezeltnek kell lenniük. Az 1905 vámtarifaszám alá, pontosabban az 1905 90 20 vámtarifaalszám alá tartozó termékek állapotára vonatkozó egyetlen utalás ugyanis arra vonatkozik, hogy e termékeknek „szárítottaknak” kell lenniük.
- 50 A Bizottságnak az említett vámtarifaalszámra vonatkozó magyarázó megjegyzése „az 1905 vtsz. HR-magyarázata B) bekezdésére” hivatkozik. Márpedig, amint a holland kormány hangsúlyozza, e megjegyzések az általában lisztből vagy keményítőből készült tésztákból sült, korong vagy lap alakú termékeket említik, amelyeket különböző célra használnak. A Bizottság és a HR magyarázó megjegyzései szerint tehát a hőkezelés nem szükséges jellemző ahhoz, hogy az árut a KN 1905 90 20 vámtarifaalszám alá lehessen besorolni.
- 51 Végezetül a fent hivatkozott Uelzena Milchwerke ügyben hozott ítélet 12. pontjából nem lehet arra következtetni, hogy a Bíróság a KN 1905 vámtarifaszám alkalmazását a „hőkezelt” termékekre kívánta volna korlátozni. Kétségtelen, hogy az említett 12. pontban a Bíróság megállapította, hogy az árunak az 1905 vámtarifaszám alá sorolása, amely alá a „kenyér, cukrászsütemény, kalács, keksz (biscuit) és más pékáru” tartozik, vagy az 1905 30 vámtarifaalszám alá sorolása, amely alá az „édes keksz, gofri és ostya” tartozik, azt feltételezi, hogy az érintett áru legalább egy alkalommal hőkezelésen essen át. Meg kell azonban állapítani, hogy ez a megállapítás csak az 1905 vámtarifaszám szövegében említett termékek első kategóriáját érinti, nevezetesen a „kenyér, cukrászsütemény, kalács, keksz (biscuit) és más pékáru kakaótartalommal is” fordulattal jelölt kategóriára, amely az 1905 vámtarifaszámra vonatkozó HR-magyarázat A) bekezdésének a tárgya.
- 52 Tekintettel a fentiekre, meg kell állapítani, hogy a száraz, áttetsző, különböző méretű, rizslisztből, sóból és vízből készült, lapok formájában előállított élelmiszer-készítményeknek a KN 1905 90 20 vámtarifaalszám alá való besorolása megfelel e vámtarifaalszám szövegének.

53 Az első két kérdésre tehát a következőképpen kell válaszolni:

- a rizslisztből, sóból és vízből készült, szárított, de semmilyen módon nem hőkezelt tésztalapok a KN 1905 90 20 vámtarifaszám alá tartoznak;

- az előterjesztett kérdés vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely a besorolásról szóló rendelet érvényességét érintené.

A harmadik és negyedik kérdésről

54 Az előterjesztő bíróság második és harmadik kérdésével, amelyeket együtt kell vizsgálni, lényegében arra vár választ, hogy amennyiben a Bizottság az adott ügyben már határozott a Vámkódex 239. cikke (1) bekezdése második francia bekezdésének az alkalmazási feltételeiről, akkor azt a nemzeti bíróságot, amely előtt ebben az ügyben a behozatali vám beszédését elrendelő határozatot vitatják, köti-e a Bíróság említett határozata akkor, amikor ugyanezt az ügyet a Vámkódex 220. cikke tekintetében vizsgálja.

A Bíróság elé terjesztett észrevételek

55 A H & S álláspontja az, hogy a nemzeti bíróságot, amely a Vámkódex 220. cikkének az adott ügyre való alkalmazhatósága feltételeiről határoz, nem kötheti a Bizottságnak ugyanerre az ügyre vonatkozóan a Vámkódex 239. cikke tekintetében hozott határozata, mivel az előzetes döntéshozatalra utalás biztosítja a közösségi jog egységes értelmezését.

- 56 A holland, a görög és az olasz kormány, valamint a Bizottság úgy vélik, hogy a Bizottság ilyen határozata kötelező a nemzeti bíróságra, és amennyiben e bíróság attól el kíván térni, az eljárást fel kell függesztenie addig, amíg az említett határozat megsemmisítése iránti keresetet a közösségi bíróságok jogerősen el nem bírálják, vagy az ügyet előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé kell utalnia az érvényesség értékelése érdekében.

A Bíróság válasza

- 57 Elsőként meg kell állapítani, hogy a Vámkódex 220. és 239. cikkében előírt eljárásoknak ugyanaz a céljuk, nevezetesen a behozatali vagy kiviteli vámok utólagos megfizetésének azokra az esetekre való korlátozása, amelyekben az utólagos megfizetés indokolt, és összeegyeztethető az olyan alapelvekkel, mint a bizalomvédelem elve (lásd a C-250/91. sz. Hewlett Packard France ügyben 1993. április 1-jén hozott ítélet [EBHT 1993., I-1819. o.] 46. pontját, valamint a fent hivatkozott Söhl & Söhlke ügyben hozott ítélet 54. pontját).
- 58 Ebből következően azok a feltételek, amelyekhez az említett cikkek alkalmazása kötött, nevezetesen a Vámkódex 239. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdése esetében az érdekelt nyilvánvaló hanyagságának a hiányára vonatkozó feltétel, illetve a Vámkódex 220. cikke esetében a vámhatóság a vámtartozás kötelezettje által ésszerűen észlelhető hibájának a hiányára vonatkozó feltétel ugyanúgy értelmezendő (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Söhl & Söhlke ügyben hozott ítélet 54. pontját).
- 59 Következésképpen, amint a Bíróság a korábbiakban megállapította, annak értékelése keretében, hogy a gazdasági szereplő a Vámkódex 239. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdése értelmében „nyilvánvaló hanyagságot” tanúsított-e, analóg módon azokat a kritériumokat kell alkalmazni, amelyek a Vámkódex 220. cikke keretében alkalmazandók annak ellenőrzése végett, hogy fennáll-e a vámhatóság által elkövetett

hibának a gazdasági szereplő általi észlelhetősége (lásd a fent hivatkozott Söhl & Söhlke ügyben hozott ítélet 55. és 56. pontját, valamint a C-156/00. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2003. március 13-án hozott ítéletnek [EBHT 2003., I-2527. o.] 92. pontját).

- 60 A végrehajtási rendelet 871. és 905. cikkében előírt eljárások keretében, amennyiben a vámhatóság úgy véli, hogy a Vámkódex 220. cikke (2) bekezdése b) pontjának, illetve a Vámkódex 239. cikke (1) bekezdése második francia bekezdésének a feltételei teljesülnek, e hatóság vagy a hatóság tagállama az említett rendelet 869. és 899. cikkében foglalt helyzetek kivételével továbbítja az ügyet a Bizottságnak annak érdekében, hogy a Bizottság megállapítsa, hogy az említett feltételek valóban teljesülnek-e.
- 61 E tekintetben úgy tűnik, hogy a szabályozás által előírt különleges esetek kivételével a közösségi jogalkotó a bizottság értékelésére kívánta bízni azokat a helyzeteket, amelyekben az egyébként esedékes költségvetési bevételről le kell mondani, hiszen a Közösség területén a termékek behozatalára kivetett vámok nyilvánvalóan az Európai Közösségek költségvetésének a saját forrását képezik. E megállapítást alátámasztja a végrehajtási rendelet 875. cikkében és 908. cikkének (3) bekezdésében a Bizottságra ruházott jogkör is, amelynek keretében ez utóbbi az általa meghatározott feltételek mellett egy vagy több tagállamot felhatalmazhat arra, hogy a vámot ne vegye utólagosan könyvelésbe, illetve azt visszatérítse vagy elengedje azokban az esetekben, amelyekben a Bizottság által a korábbi határozatok keretében már vizsgálthoz hasonló ténybeli és jogi tényezők merülnek fel.
- 62 Amint a Bíróság már megállapította, a vámok utólagos beszedése terén a határozathozatali jogosultság Bizottságra történő átruházásának célja a közösségi jog egységes alkalmazásának biztosítása. Ez megkérdőjeleződhet azokban az esetekben, ahol elfogadják az utólagos beszedéstől való eltekintés iránti kérelmet, mivel fennáll annak veszélye, hogy a jogorvoslat esetleges hiánya miatt az az értékelés, amelyre a tagállam a helyi adó határozatát alapítja, gyakorlatilag kikerül azon ellenőrzés alól, amely lehetővé teszi a közösségi szabályozás által szabott feltételek egységes alkalmazását.

Ellenben nem ez a helyzet akkor, amikor a nemzeti hatóságok megindítják a beszedést, bármekkora is legyen a szóban forgó összeg, ekkor ugyanis az érdekelt személy a nemzeti bíróság előtt megtámadhatja e határozatot (a C-419/04. sz. Conseil général de la Vienne ügyben 2006. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-5645. o.] 42. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 63 Ilyen esetben a nemzeti bíróságnak kell értékelnie, hogy az adott ügy körülményeire tekintettel e feltételek teljesülnek-e, és következésképpen a közösségi jog egységességét a Bíróság biztosíthatja az előzetes döntéshozatali eljárás keretében (lásd ebben az értelemben a C-64/89. sz. Deutsche Fernsprecher ügyben 1990. június 26-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-2535. o.] 13. pontját, valamint a fent hivatkozott Conseil général de la Vienne ügyben hozott ítélet 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 64 Amennyiben azonban a Bizottsághoz a tagállam a Vámkódex 239. cikke értelmében a vám elengedése iránti kérelemmel fordult, és a Bizottság már elfogadott olyan határozatot, amely jogi és ténybeli megállapításokat tartalmaz az adott behozatali műveletek tekintetében, az ilyen megállapítások az EK 249. cikknek megfelelően kötelezők az e határozat címzettjeként megjelölt tagállam valamennyi szervére nézve, beleértve a tagállam azon bíróságait is, amelyeknek ugyanezt az ügyet a Vámkódex 220. cikke tekintetében kell értékelniük (lásd ebben az értelemben a C-413/96. sz. Sportgoods-ügyben 1998. szeptember 24-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-5285. o.] 41. pontját).
- 65 Következésképpen a közösségi jog egységes alkalmazásához kapcsolódó követelmények megkívánják, hogy az adott gazdasági szereplő ugyanazon behozatali műveletei tekintetében a Bizottság által hozott, az e gazdasági szereplő „nyilvánvaló hanyagságának” a fennállását elbíráló határozatnak ne mondjon ellent a nemzeti vámhatóság által elkövetett hibának az ugyanezen gazdasági szereplő által való „észlelhetőségét” elbíráló nemzeti bíróság későbbi határozata.

- 66 Amennyiben tehát a behozatali vám beszedését elrendelő határozat elleni keresetet elbíráló nemzeti bíróság – mint a jelen esetben a Gerechthshof te Amsterdam – az előtte indult eljárás során tudomást szerez arról, hogy a Vámkódex 239. cikke vagy 220. cikke alapján a Bizottsághoz fordultak, e nemzeti bíróság nem hozhat olyan határozatot, amely ellentétes a Bizottság által az említett cikkek alkalmazása keretében hozott határozatával (lásd analógia útján a C-234/89. sz. Delimitis-ügyben 1991. február 18-án hozott ítélet [EBHT 1991., I-935. o.] 47. pontját, valamint a C-344/98. sz., Masterfoods és HB ügyben 2000. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-11369. o.] 51. pontját). Ez azt is jelenti, hogy a kérdést előterjesztő bíróság, amely nem végezheti el az értékelést a Bizottság helyett, felfüggesztheti az eljárást a Bizottság határozathozataláig (lásd ebben az értelemben a C-61/98. sz. De Haan-ügyben 1999. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-5003. o.] 48. pontját).
- 67 Mindenesetre, amint arra a Bíróság különösen az EK 81. és EK 82. cikkre vonatkozó jogviták keretében emlékeztetett, amennyiben a nemzeti bíróságban kétely merül fel valamely közösségi intézmény jogi aktusának érvényességét vagy értelmezését illetően, az EK 234. cikk második és harmadik bekezdése alapján előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjeszthet a Bíróság elé, illetve e célból köteles kérdést előterjeszteni (lásd a fent hivatkozott Masterfoods és HB ügyben hozott ítélet 54. pontját).
- 68 Ha az importőr az alapügy tényállásához hasonlóan az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt határidőn belül keresetet indított a Bizottságnak a Vámkódex 239. cikke értelmében a vámok elengedése iránt benyújtott kérelmet elbíráló határozata megsemmisítése iránt, a nemzeti bíróságnak mérlegelnie kell, hogy helye van-e az eljárás felfüggesztésének a megsemmisítési kereset jogerős elbírálásáig, vagy a magának kell előzetes döntéshozatal céljából a Bírósághoz fordulnia az érvényesség értékelése végett (lásd analóg módon a fent hivatkozott Masterfoods és HB ügyben hozott ítélet 55. pontját).
- 69 Ezzel szemben abban az esetben, ha a Bizottság a Vámkódex 239. cikke alapján határozatot hoz egy adott ügyben, a Bizottságot nem köti a korábban a nemzeti bíróság által hozott határozat, amellyel a szóban forgó bíróság határozott ugyanebben az ügyben a Vámkódex 220. cikkének alkalmazási feltételeiről (lásd analóg módon a fent hivatkozott Masterfoods és HB ügyben hozott ítélet 48. pontját).

70 Tekintettel a fentiekre, a harmadik és a negyedik kérdésre a következőképpen kell válaszolni:

- ha a Bizottsághoz a tagállam a Vámkódex 239. cikke értelmében a behozatali vám elengedése iránti kérelemmel fordult, és a Bizottság már elfogadott olyan határozatot, amely jogi és ténybeli megállapításokat tartalmaz az adott behozatali műveletek tekintetében, az ilyen megállapítások az EK 249. cikknek megfelelően kötelezők az e határozat címzettjének minősülő tagállam valamennyi szervére nézve, beleértve e tagállam azon bíróságait is, amelyeknek ugyanezt az ügyet a Vámkódex 220. cikke tekintetében kell értékelniük;
- ha az importőr az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt határidőn belül keresetet indított a Bizottságnak a Vámkódex 239. cikke értelmében a behozatali vámok elengedése iránt benyújtott kérelmet elbíráló határozata megsemmisítése iránt, a nemzeti bíróságnak mérlegelnie kell, hogy helye van-e az eljárás felfüggesztésének a megsemmisítési kereset jogerős elbírálásáig, vagy magának e bíróságnak kell előzetes döntéshozatal céljából a Bírósághoz fordulnia az érvényesség értékelése végett.

A költségekről

71 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A rizslisztből, sóból és vízből készült, szárított, de semmilyen módon nem hőkezelt térszitalapok a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében szereplő Kombinált Nomenklatúrának az 1997. augusztus 13-i 1624/97/EK bizottsági rendelet által megállapított szövege 1905 90 20 vámtarifaszáma alá tartoznak.**

- 2) Az előterjesztett kérdés vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely az egyes árucikkeknek a Kombinált Nomenklatúra szerinti besorolásáról szóló, 1997. június 27-i 1196/97/EK bizottsági rendelet érvényességét érintené.

- 3) Ha az Európai Közösségek Bizottságához a tagállam az 1996. december 19-i 82/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet 239. cikke értelmében a behozatali vám elengedése iránti kérelemmel fordult, és a Bizottság már elfogadott olyan határozatot, amely jogi és ténybeli megállapításokat tartalmaz az adott behozatali műveletek tekintetében, az ilyen megállapítások az EK 249. cikknek megfelelően kötelezők az e határozat címzettjének minősülő tagállam valamennyi szervére nézve, beleértve e tagállam azon bíróságait is, amelyeknek ugyanezt az ügyet az említett rendelet 220. cikke tekintetében kell értékelniük.

Ha az importőr az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt határidőn belül keresetet indított az Európai Közösségek Bizottságnak az említett rendelet 239. cikke értelmében a behozatali vámok elengedése iránt benyújtott kérelmet elbíráló határozata megsemmisítése iránt, a nemzeti bíróságnak mérlegelnie kell, hogy helye van-e az eljárás felfüggesztésének a megsemmisítési kereset jogerős elbírálásáig, vagy magának e bíróságnak kell előzetes döntéshozatal céljából az Európai Közösségek Bíróságához fordulnia az érvényesség értékelése végett.

Aláírások